

Дьякова Ю.В., Щурикова А.П., студенти,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Поліщук І.В., старший викладач

СПЕЦИФІКА ПІДГОТОВКИ ВИСОКОПРОФЕСІЙНИХ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ПРАВА ДЛЯ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Для сучасного етапу розвитку цивільної авіації характерні масштабні зміни в підходах до організації професійної діяльності її головних суб'єктів: пілотів, диспетчерів, менеджерів і, зокрема, юристів. В умовах політичного, економічного та соціального напруження, високої динаміки ринку праці, появи нових технологій і трудових операцій більшість з названих фахівців потребують науково обґрунтованої підтримки та супроводу, а процес підготовки нового покоління професіоналів – швидкої модифікації й оновлення. Особливої актуальності ці процеси набувають у нашій країні, де галузь цивільної авіації може стати фактором відродження ефективної економіки, забезпечення реальної єдності держави, умовою оптимізації зв'язків між усіма регіонами України та з країнами світу [1, с. 13].

Законодавство в сфері авіації України також не стоїть на місці, та постійно адаптується під сучасний стан міжнародних стандартів із цивільної авіації та вимоги законодавства Європейського Союзу.

Процес узгодження національних норм і стандартів із загальноєвропейськими вимагає багато часу, зусиль та ефективних заходів із боку держави та проявляється як у позитивних, так і негативних наслідках, які потребують ретельного розгляду та аналізу. Саме тому однією із важливих складових розвитку цивільної авіації є наявність високопрофесійних фахівців у галузі права, які зможуть кваліфіковано розглядати юридичні питання, що виникають у процесі розвитку законодавства в цій сфері.

Юрист, який тут займатиметься питаннями, що виникатимуть на практиці, має бути справжнім експертом у галузі авіаційного права, володіти не лише теоретичними, а й практичними навиками для вирішення важливих питань у сфері повітряного права. Важливим є вміння юриста надавати повний спектр юридичних консультацій та послуг з усіх аспектів національного та міжнародного авіаційного права.

Юристи авіації мають вміти представляти інтереси кредиторів, інвесторів, авіакомпаній, чартерних операторів, орендодавців літаків і двигунів, лізингодержувачів, надавати допомогу в нормативних,

судових справах пов'язаних із пасажирями, аеропортами, наземними і хендлінговими компаніями тощо.

Юристи, які планують пов'язати свою діяльність із авіацією мають бути компетентними та вивчати не лише юриспруденцію, а й бездоганно володіти знаннями авіаційних правил України, поглиблено вивчати міжнародне повітряне право, космічне право, правове регулювання аеропортової діяльності, організаційно-правове забезпечення авіабезпеки та інші науки, пов'язані із авіаційною діяльністю. І, звичайно ж, для належної роботи з документами, ведення переговорів, участі в міжнародних заходах юристи авіації мають поглиблено вивчати іноземні мови, як на загальному, так і на вузькопрофесійному рівні.

На нашу думку, для випуску дійсно кваліфікованих спеціалістів у вищих навчальних закладах велику роль мають приділяти практичній підготовці студентів. А саме в сферах:

- 1) антимонопольного регулювання;
- 2) банкрутства і реструктуризації авіаційних компаній;
- 3) трудового права та трудових спорів з працівниками авіакомпаній і аеропортів;
- 4) податкові питання та спори з податковою інспекцією щодо незаконного нарахування штрафів (у тому числі ст. 103 Податкового кодексу України); тощо [3].

Адже саме з такими труднощами та питаннями можуть стикатись авіакомпанії та аеропорти, які входять до цивільної авіації.

Однією з найголовніших навичок, який має знати кожен професійний юрист в галузі цивільної авіації – це регуляторна сфера стосовно сертифікації авіакомпаній та туроператорів, ліцензування агентств із продажу авіаквитків. Також не менш важливим є комплексне юридичне обслуговування національних виробничих авіаційних підприємств, авіакомпаній та аеропортів; супровід угод щодо придбання, продажу та модернізації повітряних суден, усіх видів лізингу повітряних суден [4, с. 18].

Отже, можна дійти висновку, що специфіка полягає в тому, що професійні юристи мають робити і знати все, що пов'язано з цивільною авіацією. А цього можна досягнути поєднуючи дві основні речі: старанне вивчення цих галузей права та досвід, який ми отримуємо від роботи або ж з практики викладачів.

Література

1. Дранко А.А. Формування професійної взаємодії майбутніх пілотів цивільної авіації у процесі наземної практичної підготовки.

URL:http://virtuni.education.zp.ua/info_cpu/sites/default/files (дата звернення: 14.10.2020).

2. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 21 бер. 2017 р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1965-19> (дата звернення: 14.10.2020).

3. 3. Стандарт вищої освіти за спеціальністю 081 «Право» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти: наказ Міністерства освіти і науки України від 12 груд. 2018 р. № 1379. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MUS31206.html (дата звернення: 14.10.2020).

4. 4. Мачинська Н.І., Стельмах С.С. Сучасні форми організації навчального процесу у вищій школі: навч.-метод. посіб. Львів: Львівський держ. ун-т внутр. справ, 2012. 180 с.

УДК 342.95:656.7(043.2)

Загороднюк В.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Поліщук І.В., старший викладач

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ПАСАЖИРІВ

Світова система транспорту немислима без авіації, адже повітряні перевезення є найзручнішим та найшвидшим видом переміщення вантажів та людей між країнами та навіть континентами. Проте, повітряний транспорт характеризується як значними перевагами так і недоліками. Останні, в свою чергу, особливо дотичні з проблемами безпеки авіації, її лібералізації та вдосконалення нормативно – правового регулювання.

На даний час наша країна перебуває в умовах масштабного реформування авіації, тож у нас є усі шанси для створення повноцінного конкурентоспроможного авіаційного ринку та розвитку в Україні європейського логістичного вузла. Однак на шляху до даної мети стоїть чимало перешкод, усунення яких потребує відповідних наукових досліджень та врегулювання.

Нині в законодавстві України наявні нормативно-правові акти, покликані забезпечувати безпеку використання повітряних суден в Україні, а також пасажирів, екіпажу та персоналу, задіяного в авіаційній діяльності. Проте, існує чимало нормативних проблем щодо забезпечення безпеки використання повітряних суден, які потребують негайного розгляду і вирішення. Серед них – недосконалість нормативно - правового регулювання механізму